

Kedves Kígyósi Megemlékezők!

Nem ünnepelünk, hanem megemlékezünk arról a nemzeti tragédiáról, ami pontosan 100 éve érte, és azóta is sújtja a magyar nemzetet. A centenárium jó alkalom arra, hogy elgondolkodjunk, és próbáljuk rendezni közös dolgainkat, mert mi magyarok voltunk, magyarok vagyunk és hiszem, hogy leszünk a következő 100 évben is.

Hiába telt el 100 év, a magyar emberek magyar szívéből nem lehet kitörölni azt a sebet, amit a trianoni békeparancs okozott. Ami 100 éve a nagy Trianon palotájában történt, az nem megegyezés, hanem diktátum volt. Ott rólunk döntöttek nélkülünk!

Vereséggel végződött számunkra az első világháború. Megszűnt az Osztrák-Magyar Monarchia és a győztesek a diktátumukkal feldarabolták a Szent István-i Magyarországot. Köztudott a szomorú eredmény: az országunk területe és a haza népessége egyaránt a harmadára csökkent. Történelmi országrészeink az ott élő magyarok lakossággal együtt idegen országokhoz kerültek:

- Partium és Erdély Romániához 1,6 millió magyar emberrel
- a Felvidék és Csallóköz Csehszlovákiához 1 millió magyar emberrel
- Bácska, Bánát és Délvidék Jugoszláviához félmillió magyar lakossal
- Burgerland Ausztriához került kb. százezer nemzetársunkkal

De az elszakított területen maradt magyar családok tragédiája számokkal nem kifejezhető. A nemzetvesztésnek ezt a módját, ezt a szétagoltságot ábrázolja Mórocz Sándor a trianoni emlékművében. Ez a munka az ő ötleteként, az ő önkéntes munkájával készült el. A munkán kívül az alkotó belefáragta a műbe mindazt, amit Mórocz Sándor a trianoni sorscsapásról gondol. Belefáragta késével a kemény tölgyfába az elszakított nemzetrészeinket, a legfontosabb városainkat azért, hogy emlékezzünk és azért, hogy akik nem tudják, ráébredjenek, mit veszítettünk 1920. június 4-én. Ez a mű megérdemli, hogy megálljanak előtte, megértsük az alkotó gondolatait és általa megújuljon a hazaszeretetünk. Minden hazáját, múltunkat és a határon túlra szakadt nemzettestvérünket szerető kígyósi ember nevében köszönöm tisztelettel Mórocz Sándornak ezt az ajándékot, ezt a tanítást, amit tőle kaptunk.

Ez a végzés 1919. januárjában már készen állt. Magyarország gyenge volt ahhoz, hogy erőt mutasson a fenti követelésekkel szemben, mert Linder Béla, Károlyi Mihály hadügyminisztere feloszlatta a frontról hazaérkező magyar hadsereget. („Nem akarok több katonát látni”), míg a körülöttünk élő nemzetiségiek összegyűjtötték erőiket.

A magyarok diplomáciai erőfeszítéseket tettek Párizsban a helyzet javítása érdekében. A küldöttséget gr. Apponyi Albert vezette, tagjai Teleki Pál gróf és Bethlen István voltak. A küldöttséget kezdetben háziőrizetben tartották. 1919. január 16-án a véglegesített diktátumtervezet ismertetése után Apponyinak nem volt lehetősége érvelni a csehszlovák, román, délszláv követelések hamisított állításai ellenében. Amikor beszélhetett, 3 órán át angol, olasz, francia nyelven próbálta hazánk érdekeit képviselni.

Ennek a nagy hazafinak a gondolatai megérdemlik azt, hogy 100 év után legalább részleteiben ismét elhangozzanak. Így beszélt Apponyi Albert a bíránk előtt:

„ Önök, Uraim, akiket a győzelem a bírói székbe juttatott, Önök kimondották egykori ellenségeik, a Központi Hatalmak bűnösségét és elhatározták, hogy a háború következményeit a bűnösökre hárítják. Legyen úgy, de akkor azt hiszem, a fokozat megállapításánál a bűnösség fokával arányban kellene eljárni, és mivel Magyarországot sújtják a legszigorúbb és létét leginkább fenyegető feltételekkel, úgy azt lehetne hinni, hogy az összes nemzetek közül ő a legbűnösebb ...

... Magyarországot azonban mindeddig nem hallgatták meg ...

...Menjünk azonban tovább, és tekintsük meg a Magyarország romjain megnövekedett államokat! Megállapíthatjuk, hogy faji szempontból ezek is éppen úgy, vagy talán még jobban részekre lesznek darabolva, mint az egykori Magyarország.

... az államok lakosságának egyetlen része sem helyezhető akarata, megkérdése nélkül – mint valami marhanyáj – egy idegen állam fennhatósága alá. Követeljük a népszavazást hazánk azon részeire vonatkozóan, amelyeket most tőlünk elszakítani akarnak. Kijelentem, hogy előre is alávetjük magunkat a népszavazás eredményének, bármi is legyen az.”

Tudjuk, nem kerülhetett sor az elszakított területeken az áhított népszavazásra. A Nagy-Trianoni palotában meg kellett történnie a diktátum aláírásának, amire 1920. június 4-én 16 óra 32 perckor került sor.

A Magyar Királyság nevében az 1920. márciusában Horthy Miklós által kinevezett Simonyi – Semadam kormány felhatalmazásával nem Apponyi Albert és Teleki Pál, hanem Benárd Ágoston és Drasche-Lázár Alfréd nagykövet írták alá. A választás azért esett rájuk, mivel a közismert magyar politikusok egyike sem akarta magát kompromittálni a hazánkra nézve végzetes diktátum aláírásával.

A győztes Antant hatalmak célja Németország és a vele szövetséges országok meggyengítése volt. A döntéshozók a magyarokkal szemben akkor Európa-szerte létező ellenséges hozzáállást nem tudták, vagy nem akarták figyelmen kívül hagyni. A trianoni békeparancs megállapította Magyarország új határait. Elvette tőlünk területünk és népességünk kétharmadát. A hadseregünket legfeljebb 35000 főben korlátozta. Megtiltotta a légierő és a nehézfegyverek használatát. Megtiltották az általános hadkötelezettséget, és 30 éven át fizettünk az okozott háborús károkért, zálogul lekötötték az ország vagyonát és bevételeit.

Itthon június 4-én délelőtt 10 órakor - az aláírás vélelmezett időpontjában – az egész történelmi

Magyarországon megkondultak a harangok, megszólaltak a gyárac szirénái, tíz percre leállt a közlekedés, bezártak az üzletek, az ország dermedt gyászba borult. Akkor talán senki sem gondolta, hogy 100 év múlva él még nemzet e hazában. És mindennek ellenére élünk, erősödünk, és van még Magyarország.

Talán vigasztalásunkra írta akkor Theophile Delcasse francia külügyminiszter a következő sorokat: „Egy nemzet sincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt késsel a torkán egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás.”

Lázár Balázs: Egy diktátum margójára (részlet)

Pontosan száz éve, hogy bevégeztetett...
Negyedóra alatt írták alá az ítéletet
elegáns rablók, frakkos gazemberek.
Negyedóra alatt írtak felül ezer évet,
századokig hat a tintába rejtett méreg.
S persze a vesztesre nyomták a felelősséget:
az erősebbet sosem érdeklik a tények.
Ami volt, ahhoz most másként van közünk,
s nem is kell, hogy kimondja bárki közlünk.
Pont száz éve, hogy bevégeztetett.

Ami 100 éve történt, az az elődeink sorsát meghatározta, meg a mienket is. Az én szüleim még 63 vármegyéről tanultak az iskolában. Az országvesztés után a magyar ember lelke nem tudta elfogadni a tényt, hogy a Nagy Magyarországból csonka Magyarország lett. Nem, nem, soha! mondták évtizedeken át az elődeink. Az imáik ma is a szívünkig hatnak, melyekben benne van a magyarok ereje, elszántsága és minden reménye.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában.

BALOGH JÓZSEF
polgármester

Minden jó, ha a vége jó!

Véget ért a 2019/2020-as tanév. 130 tanulónk teljesítette a tantervi követelményeket, így szeptembertől magasabb évfolyamba lép mindenki. 19 nyolcadikos diák vesz búcsút az iskolától, és folytatja tanulmányait valamelyik megyei középiskolában.

Ez a tanév bővelkedett különleges kihívásokban és élményekben is. A tervezéskor még senki nem

gondolta, hogy ilyen újszerű helyzet elé állít minket az élet, mint a digitális munkarend megvalósítása. Március 16-tól, mint mindenki által ismert, és sokak által átélt, digitális munkarendben zajlott a tanítás. Településünkön szerencsére nem volt olyan diák, aki nem kapcsolódott be a tanulásba. Mindenki számára

Folytatás a 3. oldalon.

biztosított volt a technikai háttér is, melyben az iskola, a tankerület és magánszemélyek segítsége is megjelent. Köszönjük mindenkinek, hogy fontos volt számára a sikeres együttműködés, és ennek érdekében az önzetlen segítségnyújtást is megtapasztaltuk. Volt, aki tablettel, volt aki lappal, volt aki tudásával segítette, hogy iskolásaink minél zökkenőmentesebben álljanak helyt az új helyzetben. Azt tapasztaltuk, hogy a tanulók és szüleik is egyre nagyobb bizalommal dolgoztak a digitális eszközökkel. Minden szülő pedagógussá is vált egy kicsit, hiszen a segítségre nagy szükség volt az otthoni környezetben. Talán furcsa, de pont a kötelező távolságtartás hozta közelebb egymáshoz az iskolát és a családokat.

Június 2-től már fokozatosan visszatérhettek a tanulók az iskolába. Felügyeletet biztosítottunk, és akiknek szüksége volt rá, azokat kiscsoportos felzárkóztatásra is hívtunk.

A nyáron folyamatosan biztosítjuk az előre jelzett igények alapján tanulóink felügyeletét az iskolában. A nyári időszakra négy hétre, hat csoportban tervezzük a napközi Erzsébet táborok megvalósítását. Bízunk abban, hogy ez segítség a szülők számára, élmény a gyerekeknek.

Intézményünkben továbbra is a járványügyi szabályok maradéktalan betartására törekszünk, szeretnénk

biztonságos környezetben tölteni a gyerekekkel a nyarat. Ezért az iskolában továbbra is csak a tanulók és a pedagógusok tartózkodhatnak, a higiéniai szabályok fokozott betartása mellett.

Bízunk abban, hogy a nyár kellemesen telik mindenki számára.

Végezetül külön gratulálunk kiemelkedően teljesítő tanulóinknak:

1.o , Alb Fanni, Marik Máté, Pallér Csenge, Such Jázmin, Szkaliczki Ábel

2.o , Bohus Kira , Dobróczki Donát Zoltán, Juhász Enikő, Nagy Szabolcs Géza, Szappanos Albert, Vantara Vivien Zsófia

3.o , Ekker Dávid, Nagy Ádám, Pribojszki Ádám Ákos, Szabó Adrián, Tóth Izabella, Bohus Henrietta

4.o , Faragó Fatima, Horváth János, Pelyhe Anna

5.o , Nagy Ágnes, Süli Botond, Szkaliczki Áron

6.o , Ozsváth Lili

7.o , Seres Bálint, Varga Zsuzsanna, Halász Laura, Győri Petra, Mórocz Noémi, Szász Boglárka

8.o , Abai Bence László, Erős Éva, Józsa Nikolett, Makra Lili, Marton Petra, Nagy Dániel, Süli Bertalan, Tóth Melinda, Urbán Csenge

Köszönöm az együttműködést, kellemes vakációt és jó egészséget kívánok mindenkinek!

Pelyhéné Lipták Gabriella

„Óvodánktól búcsúzunk, iskolába indulunk ...”

2020.06.12-én délután, az óvoda udvarán tizennyolc ünneplőbe öltözött nagycsoportos óvodás búcsúzott az óvodától, az óvoda és a bölcsőde dolgozóitól.

Az ünnepségen jelen lehettek a ballagó gyermekek közvetlen családtagjai is. A szülőktől kapott visszajelzések alapján úgy ítélem meg, hogy a jelen helyzetben is méltóképpen ballagtattuk el óvodás gyermekeinket.

A mostani búcsúzás elindulás az egyre inkább felelősséggel járó élet útján, az iskola felé.

Szeptembertől komoly kihívás kezdődik el; a játékokkal teli csoportszobát felváltja a tanterem, a betűk, számok varázslatos világa, ahol kedves tanító nénik vigyázzák majd a gyermekek lépteit.

Óvodánk közössége nevében mindannyiuknak sok sikert, türelmet, kitartást kívánok a következő időszakhoz is.

VISZONT LÁTÁSRA!

Farkas Mária óvodavezető

Anyakönyvi hírek

SZÜLETÉSEK:

Tóth Dániel, született: 2020. április 13. napján, édesanyja: **Mecskó Anett**, édesapja: **Tóth Dániel**
Susánszki Olivér, született 2020. május 11. napján,
édesanyja: **Susánszkiné Falusi Zsanett**, édesapja: **Susánszki Tibor**

HALÁLESET:

Beleznai Andrásné, volt szabadkígyósi lakos (született: Újkígyós, 1938.01.16.)
elhunyt 2020. június 14. napján Szabadkígyóson

Teveli István, volt szabadkígyósi lakos (született: Budapest: 1941.08.23.)
elhunyt 2020. május 09. napján Budapesten.

Tisztelt Szabadkígyósi Lakosok!

Több bejelentés érkezett a Polgármesteri Hivatalba, hogy nagyon sok ház előtt nem lehet gyalogosan eljárni, mert a járda be van nőve fűvel, gyomnövényekkel, a járda melletti fák ágai, gallyai behajlanak a járda felé, ami akadályozza, veszélyezteti a gyalogosan közlekedőket.

A köztisztasággal és a települési szilárd hulladékkal összefüggő tevékenységekről szóló 1/1986. (II. 21.) ÉVM-EÜM együttes rendelet 6. § (1) bekezdésében foglaltak szerint **az ingatlan tulajdonosa köteles gondoskodni:**

„a) az ingatlan előtti járdaszakasz (járdá hiányában egy méter széles területsáv, illetőleg ha a járda mellett zöldsáv is van, az úttestig terjedő teljes terület);

b) a járdaszakasz melletti nyílt árok és ennek műtárgyai, továbbá

c) tömbtelken a külön tulajdonban álló egyes épületek gyalogos megközelítésére és körüljárására szolgáló terület tisztántartásáról, a csapadékvíz zavartalan lefolyását akadályozó anyagok és más hulladékok eltávolításáról.”

Ezért kérünk minden ingatlan tulajdonost, hogy az ingatlana előtti területet tartsa rendben. A járdára nyúló fák ágait embermagasságig vágja le, és gondoskodjon a járda tisztán tartásáról, fokozott figyelemmel a lehullott gyümölcsök eltakarításáról is, mert az csúszás veszélyes.

Kérjük a lakosság fokozott figyelmét a rendelkezések betartására!

**Szabadkígyósi
Polgármesteri Hivatal**

2020. évi III. negyedéves hulladékgyűjtési naptár

2020	kommunális hulladék	zöld hulladék	szelektív
28. hét	július 06./július 08..		július 10.
29. hét	július 13./július 15.	július 16.	
30. hét	július 20./július 22.		
31. hét	július 27./július 29.		
32. hét	augusztus 03./augusztus 05.		
33. hét	augusztus 10./augusztus 12.	augusztus 13.	augusztus 14.
34. hét	augusztus 17./augusztus 19.		
35. hét	augusztus 24./augusztus 26.		
36. hét	augusztus 31./szeptember 02.		
37. hét	szeptember 07./szeptember 09.		szeptember 11.
38. hét	szeptember 14./szeptember 16.	szeptember 17.	
39. hét	szeptember 21./szeptember 23.		
40. hét	szeptember 28./szeptember 30.		